

Publicerad 2005-12-30 00:24 av Manal

Ett telefonsamtal

Trodde aldrig den dagen skulle komma,
då du skulle lyfta på din lur.
Aldrig trodde jag det.

Du ringde mig
och jag svarade med mitt namn.
När jag din röst hörde slets mitt hjärta itu.

Du pratade med mig som vanligt
men rädd för vad jag ska säga.
För trots allt slängde du iväg mig för 10 månader sen.

Ja så länge sen var det du ringde
så länge sen var det vi sa farväl.
Men idag hörde du av dig.

För att säga
att jag än finns inom dig
som den finaste människan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Manal med Poeter.se id #657 innehar upphovsrätten